

Hoofdstuk 2

Sara zit op de bank en probeert een boek te lezen. Ze is er met haar gedachten niet bij; ze moet steeds maar denken aan de woorden van haar moeder. *Saartje, aankomende dinsdag zou ik graag willen dat je bij ons komt eten, je weet wat voor dag het dan is. Denk aan je zus, zij zal het heel fijn vinden als je bij ons bent.* Het spookt al de hele week door haar hoofd. Nadat ze bij haar vader op visite was geweest voor zijn verjaardag, kan ze aan niks anders meer denken. Mam viel meteen met de deur in huis nadat ze de taart op hadden. Ze ontweek de vraag en begon een ander onderwerp.

Ze probeert zich weer op haar boek te focussen, tot haar telefoon gaat. Het is Job.

“Hallo, met Sara.”

“Hee Sara, Job hier. Ik vroeg me af of je vanavond mee gaat naar een feestje in de stad?”

Ze denkt snel na. Waarom wil Job dat zij met hem meegaat? Ze heeft geen andere plannen; misschien moet ze het maar gewoon doen. Dan heeft ze even wat anders aan haar hoofd in plaats van haar moeder.

“Ja, dat kan wel.” Ze probeert niet al te enthousiast te reageren. Straks wil hij nog wat van haar, dat moet niet de bedoeling zijn.

“Oké, leuk! Haal ik je rond negen uur op. Tot vanavond!” Voordat Sara kan reageren, heeft Job al opgehangen. Ze vindt het maar bijzonder. Vorige week was

ze nog zo gemeen tegen hem geweest in de winkel, en nu wil hij samen uit. Waarom ze zo onaardig was, weet ze ook niet meer. Misschien omdat hij die ochtend na het vorige feestje was vertrokken zonder iets te zeggen. Maar meer had ze ook niet verwacht, want ze wil geen serieuze relatie; dat is alleen maar gedoe.

Het is half negen en Sara stapt onder de douche vandaan. Ze begint met haar make-uproutine en probeert haar gedachten een beetje op een rij te zetten. Net wanneer ze haar lippenstift opdoet, bedenkt ze zich wat. Shit! Ze schiet uit, lippenstift over haar hele wang. Waarom moet mij dit nou weer gebeuren?! Schreeuwend rent ze de badkamer uit. Waarom heeft ze dit niet eerder bedacht? Nora, totaal vergeten! Na hun ruzie hebben ze elkaar niet meer gesproken. Sara wilde het nog goedmaken, maar ze is inmiddels al anderhalve week verder. Kut, als ik het nu maar niet voor goed verpest heb.

Ze gaat op de badrand zitten; ze heeft inmiddels nog een kwartier de tijd voordat Job op de stoep staat. Oké, eerst Nora appen. *Het spijt me van vorige week, kom je morgen om half één naar ons favoriete restaurant?* Het bericht is meteen gelezen, maar ze krijgt geen reactie. Nu maar hopen dat ze komt, denkt Sara. Ze werkt nog even snel haar make-up bij en gaat dan naar beneden.

Ze schenkt zichzelf een glas wijn in en voelt al meteen dat ze wat rustiger wordt. Ze heeft zin in een leuk avondje en hoopt dus ook dat er leuke mensen zijn. Straks is het zo'n saai scholierenfeestje waar Job mee aan komt zetten. Veel tijd heeft ze niet om erover na te denken, want de bel gaat.

Ze kijkt nog een keer in de spiegel en doet dan de deur open. Hij ziet er chic gekleed uit en bekijkt Sara van top tot teen.

“Je ziet er goed uit, Saar.”

Ze bloost. “Dank je.”

Hij pakt haar hand en samen lopen ze over de grachten. Beiden praten ze niet veel, maar het is geen ongemakkelijke stilte. Ze geniet van zijn aanwezigheid en het uitzicht, en wat ziet hij er goed uit in dat overhemd. Ze schrikt van haar eigen gedachten; dit heeft ze nog nooit over iemand gedacht. Ze zal toch niet verliefd worden? Dat is ze nog nooit op iemand geweest. En waarom dan uitgerekend Job, de nerd van de school? Hij kan er dan wel goed uitzien, het blijft een nerd.

Job begint langzamer te lopen.

“Kijk, daar is het.”

Hij wijst naar een klein, verlicht gebouwtje. Ze lopen ernaartoe en zodra ze binnen zijn, wordt ze overweldigd door de geur van alcohol. Ze trekt haar neus een keer diep op; hier heeft ze zin in. Terwijl Job wat mensen begroet, hangt zij haar jas op en loopt naar de bar.

“Een tonic alsjeblieft.”

Ze neemt het glas en voelt ineens een arm om haar middel.

“Voor mij een biertje alsjeblieft.”

Job knipoogt naar haar. Hoe kan het toch zijn dat hij ineens zo lief voor haar is, denkt ze. Niet dat ze dat nou echt verdiend heeft. Ze loopt samen met Job naar een stel vrienden van hem en raken aan de praat.

Job komt naar haar toe lopen.